Határtalanul kirándulás

Június 6-án egy keddi reggel indultunk útnak 23 tanulóval és 3 kísérő pedagógussal a felvidéki kirándulásunkra. Először felvettük a szentgotthárdi Arany János Általános Iskola 11 diákját és osztályfőnökét.

Az országhatárt a komáromi Duna-hídnál léptük át, majd a túloldali Révkomáromban megnéztük az Európa Udvart és a Jókai szobrot. Sajnos az időjárás nem fogadott kegyeibe minket, hiszen egy jókora zápor zúdult a nyakunkba. A következő megállónk Nagysalló volt, ahol szalagot helyeztünk az 1849-es szabadságharc emlékművénél.

Utunk ezután Szlovákia egyik bányászvárosába Besztercebányára vezetett. Itt a színes főteret tekintettük meg. A szabadprogramba itt is beleszólt az eső, de a látványosságok mellett emléktárgyak vásárlására is maradt időnk.

Hosszú buszozás következett ezután a Magas Tátra lábai alatt egészen Szepesváraljáig, az első napi szállásunkig.

A második napunkat egy nagyszerű programmal indítottuk, meglátogattuk a Szepesi várat. Sajnos az idő nem kedvezett számunkra, ennek ellenére bejártuk az erődítményt. A romos kőfalak közt sétálva visszacseppenhettünk a régi korok idejébe. Az építészeti kincs mellett a tájban is gyönyörködhettünk.

Rövid utazás után Lőcse városába érkeztünk. A főtér legendákkal övezett épületei páratlan élményt nyújtottak. Ezt követően a Szent-Jakab templomba látogattunk, ahol a világ egyik legnagyobb szárnyas oltárát nézhettük meg.

Késmárkon a protestáns világ letisztult templomaival ismerkedhettünk. Thököly Imrére emlékezve a Himnuszt is elénekeltük. Különlegesség, hogy a műemlékek többsége az UNESCO világörökség részét képezi. Tartalmas napunk során rengeteg tudással gazdagodtunk. Ezután érkeztünk a második szálláshelyünkre Várhosszúrétre.

A harmadik napot az Andrássy család épületeinek megcsodálásával kezdtük. Az első programunk a Krasznahorka vára látogatása volt, amit belülről sajnos nem tudtunk megtekinteni, mivel a 2012-ben történt tűz általi károkat máig nem tudták újjáépíteni.

Ezután következett az Andrássy-mauzóleum, ahol Gróf Andrássy Dénes és felesége Franciska nyugszik.

Következő megállónk a betléri vadászkastély volt. Itt rengeteg szobát, melyekben számtalan antik berendezési tárgyat szemléltünk meg.

Ezek után Kassára indultunk a Szent-Erzsébet dómot megnézni. A templomban II. Rákóczi Ferenc márványkoporsója található. A sírhelyére ráhelyeztünk egy koszorút a többi nemzeti színű dísz mellé. A Felvidék második legnagyobb városában még Rákóczi Rodostói háza másának megtekintése volt.

Egy hosszú buszozással teli nap után visszamentünk a várhosszúréti szállásra.

Az utolsó nap reggelije után először a nekünk szálláshelyet adó piciny falu Várhosszúrét iskolájába tettünk látogatatást. Nagyon szívélyes fogadtatásban részesültünk, a tanárnő és a

gyerekek is örömmel meséltek az ottani tanulási rendszerről. Jó volt látni, hogy a határainkon túl is élnek teljes magyarságtudattal rendelkező emberek.

Miután kölcsönösen megismerkedtünk egymással, utunkat Kékkő várában folytattuk. Jellegzetessége, hogy az évek során a rézgálic falait kékre színezte. Két kiállítást tekintettünk itt meg: először az ott élő Balassi család történelmében kutakodtunk, másodsorban egy izgalmas játéktárlatot nézhettünk meg. A játékok mellett a bábjátékok és a bábszínházak rejtelmeibe is nyerhettünk bepillantást.

Rövid utazás után Szklabonyára vagy Mikszáthfalvára érkeztünk. A település központjában Mikszáth Kálmán egykori lakóhelyének újjáépített változatában tekinthettünk meg egy interaktív kiállítást gyerekkoráról és írói pályájáról. A „nagy palóc" megismerését követően búcsút intettünk a Felvidék gyönyörű tájaitól és épített örökségeitől.

A négy napos kirándulásról a gyerekek felejthetetlen élményekkel tértek haza, amire még sokáig emlékezni fognak.